Tečaj 33. Poštarina u gotovom plaćena. Broj 9.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.
S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGRREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo *Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova* proti psovki, *djevojačkih društava* za naknadnu sv. pričest te jedino službeno glasilo svih hrvatskih *Marijinih kongregacija.* Izlazi svaki mjesec.

PRETPLATA »GLASNIKU PRESVETOG SRCA ISUSOVA« IZNOSI ZA G. 1924. ZA CIJELU GODINU S POŠTOM ILI NA RUKE 12 DIN., ZA AMERIKU I INOZEMSTVO 24 DIN.

Narudžbe, pretplate, reklamacije i milodari šalju se:

UPRAVI GLAS. SRCA ISUSOVA.
ZAGRREB I. Palmotić 33 Pošt. pret. 147.

Milodari.

Za misije među poganima: Bakar TM 20 Brčko S. Cecilijana sabrala 52 Ilok St. B. 5 Jakšić KD 5 JK 5 AZ 5 Kostanjevac PS 10 Lev. Varoš, obit. P. 150 Lokve F. G. 50 Mošarin LO župnik 100 Prijedor IZ 20 Sinj I St. 10 Split MM 135 Sutivan NK 20 Zagreb TM 10 M. Kuterovac sabrala 160 NN sabrala 310 DB 10 Zemun JO 35.

Za svetište S. I. u Zagrebu: Bakar TM 10 Pribir MV 100 Bukovlje St. T. 25 Čurilovac St. I. 10 Dolina Št. V. 20 Drežnik NN 100 Gundinci AK 23 Ilok St. B. 5 Karlovac MM 100 Kosovac AŠ 20 Kunišinci AB 30 Lipovac AB 25 MS 13 Ljubljana NŽ 12·50 Marjančaci AK 10 Marjanci PB 20 Sinj PB 13 Slav. Stupnik ĐF 5 Skoplje VM 10 Split JB 20 Sređani RV 25 Tibarjanci AP 10 Tordinci MĐ 20 Varaždin MK 50 Zagreb TM 5 SL 10 Zemun J i AŽ 40.

Za obnovu Svetišta S. I.: Brestovac AV 37·50 Berkasovo MF 25 Brodvaj JH 1 dol., a 1 za Mišu. Chicago AJ 1 dolar Karlovac HM 25 Maribor VC 100 Kraljevac LB 50 Pittsburgh A. Soldo 1253— Podčetrtek LM 50 Rab AB 10 Roslyn FB 1 dolar Vukovar MB 12·50. *Župni uredi:* Babinagreda 100 Čerević 476·50 Don. Miholjac 1000 Križevci 90 Kukuljevci 33 Luč 35 Međurić 100 Orubica 100 Osijek II. 690 Petrovaradin-Rokovdol 540 Virje 200.

Za rašir. Glasn. S. I.: Babinagreda MP 15 Bakar TM 10 Brod n. K. SA 8 Bukovlje St. T. 25 Čakovac MK 20 Don. Miholjac VD 20 Gradište GP 20 Hrv. Mihuljevci MA 5 JŠ 5 FŠt 10 Hum n. S. EH 10 Indjija KU 38 Kapela Batrina MD 10 Karlobag MB 10 Kosovac AŠ 20 Kostanjevac PS 10 Lovinac KB 6 Ludbreg O. Sch. 10 Milna JM 50 Nova Gradiška AJ 10 Osijek LS 20 Pavlje A O J 10 Požega JP 10 Frelog ML 3 HP 30 Preloščica KR 15 Prijedor GR 25 Retkovci ĐB 25 Sarajevo AH 10 Siče MK 5 Sisak FH 10 Slatina ZZ 20 Slav. Šamač TV 5 Split FM 7 Subotica MK 15 Sv. Ivan Zelina JP 10 Šumarina PM 3 Šumeće MJ 25 FM 10 Trsat ZL 100 Usara Št M 3 Vel. Kopanica ME 50 Vinkovci IK 30 Virovitica KK 10 Vrbnik Don LV 50 Vrdnik JB 3 Vukovar AM 8 Zagreb DM 100 MT 5 Zbelava AL 100 Zemun NN 20 Županja JZ 25.

Za kruh sv. Ante: Begovo Razdolje IF 10 Ciglenik BL 30 Ilok St.B 5 Ivanska MJ 8 Kosovac AŠ 20 Nova Rača ID 50 Oakland Calif. LM 50 Požega ML 5 Semeljci LB 5 Split DM 10 Vrbanja MĆ 20 Zagreb SL 10.

Za sv. Mise: Ahmeeh MJ 62 Brod n. S. KM 20 Dragovci TG 45 Karlovac MM 18 Kraljevac LB 50 Mačkovac MT 45 Nova Rača ID 50 Novigrad ZK 50 Sarajevo KI 13 Selci BM 200.

Glasnik Srca Isusova

Tečaj 33. 1924. Broj 9.

Molimo za Rusiju po nakani sv. Oca.

Upravo ovako je napisao sam sv. Otac našu nakanu molitava i dobrih djela u rujnu. Kad mu je glavni upravitelj Apostolata bio predložio jednu drugu, precrtao ju je papa i stavio ovu. Sveti naš Otac dalje gleda; on sluti da ruskim patnjama još nije blizu kraj; on jasno vidi, da iz Rusije prijeti kršćanskom redu i životu velika pogibao; on shvaća zamašaj slavenskoga Istoka, podade li taj bratsku ruku katoličkoj Crkvi. Pratimo dakle misli našega sv. Oca.

Istočnjaci su dugo mislili, da se papi hoće samo gospodstva, pa da zato naglašuje, kako treba da bude u Crkvi i jedna vidljiva vrhovna glava, kako je Isus nevidljiva u nebu. Dobra djela, što ih sada čini papa baš Rusiji, najbolje svjedoče, da Crkvi treba uz očinsku vlast i očinska ljubav, a ta i je u srcu sv. Oca pape. Do konca g. 1923. sabrao je on i poslao u Rusiju 31 milijun lira. Nije to doduše pomoć, kojom bi patničkom narodu odmah odlanulo; ali je ipak dobar lijek koji taži boli to bolje, što ga ljubezna ruka pruža, a priredila ga ljubav u milijunima katoličkih srdaca. Kordon crvene vojske zaustavljao je valove gladnih, da su od gladi i pušaka padali na pogled gradova. Taj kordon je probila ljubav papina. Po dvanaestorici svojih misijonara prodro je blagotvornom rukom onamo, kuda nitko nije mogao.

Zahvalno to priznavaju spašenici. Pomožene majke udruženim glasom vele: »S grozom smo pomišljale, kako će nam djeca pasti žrtvom gladi, kakono su pale tisuće prošle zime. No eto pomoći nenadane! Sv. Otac Pijo XI. srcem brižne majke mislio je na nejačad našu!« — Između ostalih zahvaljuje jedan pravoslavni svećenik: »Prinosim iskrenu zahvalu svetom Ocu Piju XI. za veliku pomoć pruženu ruskomu narodu u ovo doba glada i bijede. Moje će se molitve postojano dizati od oltara k nebeskom kralju, da udijeli zdravlje i dug život njegovoj Svetosti i njegovim vjernicima«. A kako će plemenitim plodovima uroditi rad sv. Oca, svjedoči među ostalima ova zahvala: »Mi mali Rusi: Valja, Tonja, Miša, Lelja zahvaljujemo Vam na daru i hoćemo da proživite dugo dugo. Kad ćemo biti veliki, nastojat ćemo da i mi činimo dobro, kako sad Vi činite ruskomu narodu«.

Tjelesni se glad umanjuje, no duševni raste. U Rusiji svedер vlada strahoviti vjerski progon. Pod smrtnu kazan zabranjeno je mladeži ispod 18 godina i samo spomenuti ime Božje. Katoličkih je svećenika poubijano više, među njima ugledni i junački dostojanstvenik Budkievič. Svećenici, što dolaze u Rusiju ne smiju pod smrtnu kazan da služe sv. Misu.

Tim progonstvom će bez sumnje dozreti vjera u mnogima; ono približava mnoge i jedinstvu Crkve, tako da je na primjer jedan metropolita uvrstio spomen sv. Oca pape u bogoslužje spominjući ga pred patrijarkom. Tako će se i patnjama dobrih u velike dragi Bog proslaviti.

No sigurno je i to, da će milijuni sadanje mladeži biti budući potpuni bezvjerci. Od tog bezvjerskog mora budućeg ruskog naraštaja prijeti

ozbiljna pogibao ćudorednom poretku Evrope i svijeta. Taj poredak je doduše već sada u milijunima labav; no ipak su načela starog poštenja mjerodavna za javni život i društvene odnose. Ona ojađena, bezbožna množija, što će se u dogledno vrijeme iz ruskih ravnica razliti južnom pa onda srednjom i zapadnom Evropom, stubokom će preokrenuti sve na gore. Mnogi od njih misle doduše dobro, ali kako se oslanjaju na pustu ljudsku narav i ne računaju s Bogom, prevarit će se, kad će htjeti, da na ruševinama kršćanstva zidu zgradu sreće ljudske.

Prijatelji boljševičke misli oruđe su vražje u proganjanju Krista iz ljudskog roda. Slijepi državnici se tome vesele, a boljševičko rušenje državnih ustanova misle spriječiti bajunetama. Varaju se. Tkogod tvrdi s boljševicima zajedno, da je čovjeku cilj i sva sreća naužiti se ovoga svijeta, taj niti ima prava da taj užitak svojata samo za grupe bogataša, nit će imati sile da ga zadrži pred valovima množije. S time treba da računamo osobito mi, blizi susjedi bolne Rusije.

Svaki miran posmatrač prilika željet će, da se Rusija obnovi na kršćanskim načelima; dobar katolik željet će, da to bude u svezi s Rimom. Već je veliki prijatelj Rusa grof De Maistre rekao: »Rusiji nema spasa nego u jedinstvu s Rimom; inače će izginuti u najgroznijoj revoluciji«. Toga jedinstva se ona plaši, jer katoličku Crkvu poznaje samo iz osvada protestantskih pisaca. Tek silom progona među katolike bačeni ruski naobraženici dolaze do boljeg mnijenja, pa ih se već na stotine sjedinilo s našom Crkvom.

Katolički svijet opet treba da visoko cijeni dobra Istočnjaka: njihove velike naravne sposobnosti; njihovo vrhunaravno posvećenje po pravom sv. krstu i sakramentima, što ih imadu; njihovo čarobno bogoslužje.

Tom boljem međusobnom poznavanju služio je i ovogodišnji, početkom kolovoza održani, kongres za sjedinjenje na Velehradu; tomu služi zavod za Istočnjake, što je sv. Otac u Rimu osnovao, gdje se proučavaju prijeporna pitanja i sve što nas može zbližiti; tome su podignute posebne stolice profesora za istočne crkve na nekim — pa i našem zagrebačkom sveučilištu; u tu je svrhu i dobrotvorna ruka katoličkih redovnika osnovala zavode za Ruse u Carigradu i Namuru u Belgiji; u kolegiju sv. Atanazija u Rimu imade 6 ruskih bogoslova, u Belgiji petorica. Neki redovnici, kao Asumcionisti i Lazaristi prihvatili su istočni obred, Benediktince je baš u novije vrijeme na to pozvao sv. Otac. Prvi Isusovac u novije doba, koji je isto učinio, jest P. Buržoa; drugi će slijediti. Žrtve su to doduše, ali ih veledušna ljubav nadahnjuje. Velika Rusija, šesti dio cijele suhe zemlje na svijetu, sa svojih 180 milijuna stanovnika, što ih je pred rat imala zavrijedi te žrtve. Žetva je velika, a radnika je malo; pa ipak bi baš ta žetva odjeknula srećom Istoka. Sada je jedva kojih 20 katoličkih svećenika u Rusiji. Stoga i vapaj: »Molimo za Rusiju po nakani sv. Oca!«

Sv. Petar Klaver. Mjesečni zaštitnik 9. rujna.

Kad danas čovjek putuje po Americi nalazi svagdje među bijelim ljudima i crnaca. Većinom su to siromašni ljudi, radnici, hamali, kondukteri po tramvaju, no ima među njima i gospode, koji nose cilindre i rukavice, dapače veli se, da ima za ove crnce i jedno sveučilište sa samo crnim profesorima i slušaocima.

To su potomci, onih jadnih crnaca, koje su u staro vrijeme pohvatali u Africi kao životinje, strpali ih na lađe, te ih prevezli u Ameriku, da tamo na raznim plantažama služe kao roblje.

Sv. Petar Klaver.

Što su negdje mislili ovi poganski crnci o bijelim Evropljanima i Amerikancima? Da su gori divljaci nego li oni. Što o njihovoj vjeri? Da ona ništa ne valja, kad nema ljubavi nego samo silu i okrutnost. No Bog je probudio nekog mladog redovnika, da bude anđeo čuvar i apoštol ovih bijednika. To je bio sv. Petar Klaver iz Družbe Isusove.

Netom je bio zaređen u svećenika u gradu Kartageni u srednjoj Americi, kad li moli starješine, da bi se smio sasma posvetiti službi ovih jadnih robijaša, crnaca. Tamo su baš često prispjevale lađe sa ovom živom robom. A u kakvom stanju su bili crnci ovom poslije tako dugog putovanja u najvećoj vrućini! Gladni, žedni, strpani u uski prostor bili su obučeni raznim bolestima, očajno su gledali u budućnost.

No gle sad na obali anđela ljubavi, kako ih već čeka, kao da su mu brzojavili. Imao je pokraj sebe slugu sa košarom. Golima pruža odijelo, gladnima jela, žednima naranče i sladak napitak, bolesne polaže na svoj plašt, te im istiskuje gnojne čirove, makar će si tim oprljati odjeću. Bog mu je za uzdarje dao dar čudesa, da mu pokaže, kako mu je drago milosrde. Sv. Petar povratio je slijepima vid, dapače i tri mrtva uskrisio, i druge bolesnike, koje su liječnici već napustili, ozdravio je čudesnim načinom.

Razumljivo je da su crnci svoga apoštola zavoljeli kao oca i majku i da su se rado dali podučavati u takvoj vjeri, koja je u njemu takvim plodom rodila. S veseljem ih je Klaver krstio i daljnu brigu za njih vodio.

No kako dugo je to činio? Bilo bi već ne.to veliko, da je samo par mjeseci. No on je 40 godina ustrajao u djelima ovog apostolskog posla obraćenja crnaca. Kolikim li je otvorio nebo, kojima je zemlja zaista bila samo dolina suza.

Šta bismo mi mogli činiti za jadne crnce, koji su i sada još većinom pogani? Podupirati moramo požrtvovne misijonare, koji po primjeru sv. Petra Klavera pođu u Afriku, te se posvete obraćenju crnaca, koji još i danas sačinjavaju deseti dio ljudskog roda. Ima jedno društvo sv. Petra Klavera, koje sabire milodare u tu svrhu, te imade i u Ljubljani svoju podružnicu. No, ako ništa ne možeš dati, to ti barem pružaj milostinju molitve, prikaži svoje muke i patnje Presv. Srcu, pa ćeš biti i ti apoštol crnaca. **Kod kuće pak podnesi svoje »crnce« strpljivo i ljubezno.**

Euharistijsko slavlje u Osijeku.

Cilj i sila katoličke vjere jest u tom, da čovjeku srce oplemeni, do neba ga uzdigne i time Boga proslavi. Sva vanjska slavlja samo su plod ove sile, samo služe tomu cilju. To je bio i divni euharistijski kongres u slavonškoj metropoli — Osijeku dne 16. i 17. kolovoza.

Snaga vjere u živoga svetotajstvenoga Isusa ganula je na put više od 150.000 katoličkog svijeta iz Slavonije i Srijema, iz Bačke i Banata; jačala ga da podnese tegobe puta i boravka; a sve za to, da su duševno digne, da složnim glasom podade Isusu kralju čast.

Taj narod se zaista duševno dizao, taj narod je skupa sa 30.000 stanovnika grada Osijka Spasitelju iskazao počast. Osijek se svečano okitio, rekao bih i više nego prošle godine Zagreb. Do 300 najotmenijih osječkih građana dalo je svoje krasne stanove gostima badava na raspoloženje. To i drugo lijepo i dobro Osijek je mogao i učinio je, jer je grad dobro stojećih posjednika, trgovaca, obrtnika i industrijalaca. Njegov ponos i radost odsijevala je s lica njegova načelnika Dr. Hengla, kad je na svečanom zborovanju kongres pozdravljao.

Sam grad nema baš mnogo svećenstva; no pohrlilo je onamo više od 300 vanjske braće, da posreduje između Isusa i tisuća naroda, što se željele Isusu približiti spoznanjem, smirenjem, ljubavlju. Počevši od poslanika sv. Oca pape nadbiskupa Pellegrinetija i domaćeg poletnog i zauzetog biskupa Msgra Akšamovića pa do revnih kateheta i kapelana, što dođoše sa svojim vjernicima, svi su nastojali u govorima i ispovijedima, uputama i saobraćajem, da katolici osjete što veću puninu života Isusova.

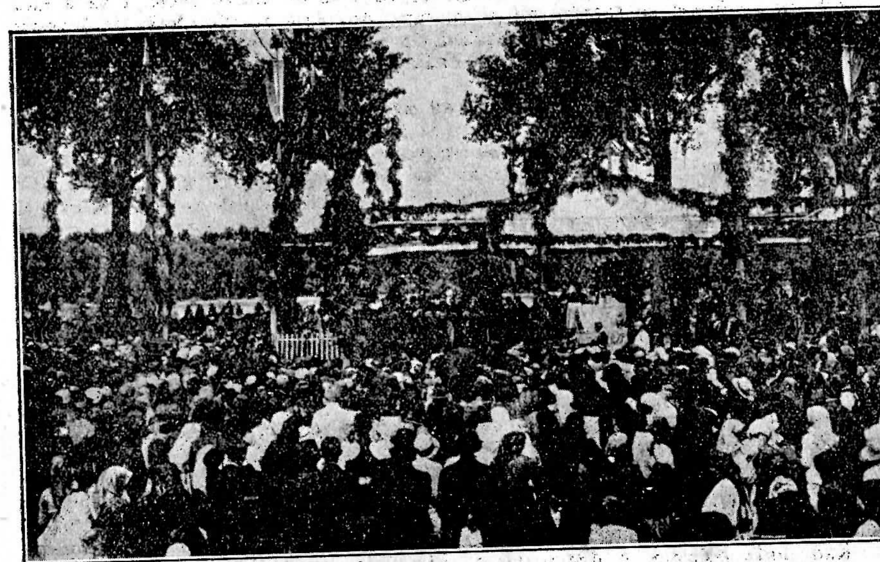
Program zborovanja i inih priredaba: klanjanja, propovijedi, prikazivanja bio je biran i obilan, sličan onome u Zagrebu, sastavljen ipak tako te je i Hrvat i Nijemac, Madžar i Slovak osjetio ono milo, što je svima zajedničko: ljepotu katoličke vjere, toplinu ljubavi Isusove. Hrvatska se ipak svijest naroda sjajno očitovala napose u burnom povlađivanju oduševljenim govornicima: biskupu Akšamoviću, Dru Rittigu i Dru Beliću, kad se na svečanom zborovanju u nedjelju čitali zaključci kongresa.

Ti zaključci su u glavnom ovi. 1. Euhar. kongres u Osijeku, nastavljajući djelo otpočeto na euh. kongresu u Zagrebu, diže svoj glas: *Za slobodu vjerske nastave u školama svih struka.* Naročito naglasuje kongres pravo kat. roditelja na odgoj svoje djece u školama. Neslomiva je pak volja njihova, da im djecu u vjeri podučavaju svećenici, koji su jedini po Bogu i Crkvi za to zvani.

2. Provedba obnove kat. života treba da ide putem kat. udruživanja. *U prvom redu preporuča kongres čisto vjerske organizacije: Marijine kongregacije i Treći red sv. Franje;* zatim vjersko-prosvjetne organizacije za kat. mladež *Orlove.* Temeljna značajka tih organizacija jest Euharistija. Živo vjersko osvjedočenje pojedinca i udruženja bit će žarište, s koga će se rasplamsati bujni kat. život, ojačati obitelj i država. — *Zahtijevajmo stoga potpunu slobodu u razvoju i nastupu spomenutih udruženja naglasujući njihovu naročitu savremenu važnost.*

Kiša je stala rominjati pa je trebalo skratiti svečano zborovanje. Što je kraće i srdačnije bilo, to je dublje ostalo u srcima sinova ravnice. Onaj prizor se ne da zaboraviti. Tik uz Dravu pod vilinski čarobno iskićenim

i bijelo modro natkrivenim čadorom sabrano 14 biskupa i mnogo drugih odličnika; naokolo po dravskom nasipu i suprotnoj uzvisici oko 20.000 vjernika — sve puno volje da s Isusom živi i radi — zanosno pjeva: Lijepa naša domovino . . . Teci Savo, Dravo teci . . .

Vijećanje na euhar. kongresu u Osijeku 17. VIII. 1924.

I ponijela je brza Drava sveti blagoslov Dunavu i Savi, a maglice njihove spustiše ga s rosom na polja, na sela, na grudi djece Božje, da u njima zavjet postane djelom: Tvoji smo — Tvoji hoćemo da budemo — o Bož. Srce!

O vijećanju Marijinih kongregacija i Omladine izvješćujemo na drugom mjestu. Ovdje još spominjemo veličanstvenu procesiju s Presvetim, što je u nedjelju u 4 s. krenula iz župne crkve Gornjega grada preko Tvrđave u Donji grad, gdje su sve tisuće naroda obnovile svoju posvetu Bož. Srcu.

TREBA SLUŠATI RIJEČ BOŽJU.

Jedan mlad čovjek dođe k jednomu staromu redovniku: Oče, vi govorite da treba slušati riječ Božju i po njoj živjeti. Ja rado slušam propovijed i rado slušam, kad se govori o dragomu Bogu i Božjim stvarima. Ali eto, sve štogod čujem dobra, eto! Da bar ne imam dva uha! Kroz jedno nutra, kroz drugo van!

»Sinko, na to će redovnik, evo uzmi ovu košaru, pođi i donesi je punu vode. Mladić bio pokoran, uzme košaru i ide na potok. Grabi, grabi. Dok je košara u vodi, puna je; uzmeš je iz vode, taj čas je prazna. Barem dvadeset i pet puta je košaru rinuo u vodu i digo je. Ništa. Prazna. Kad mu već dodijalo, vrati se sa košarom k redovniku, i pripovijedi mu kako mu je bilo. A redovnik će: Deder košaru da vidim. Redovnik je uzme, gleda, gleda s jedne strane, gleda s druge, iznutra, izvana i reče: No gledaj, ako i nije voda ostala u košari, nijesi se ipak trudio badava. Gledaj kako si je lijepo oprao. Posve je čista. Tako ti je i sa riječju Božjom. A riječ Božja ako i ne ostane trajno u duši, ipak je osvježi i opere. Nešto i ostane. Gledaj da je i na košari ostalo nešto vode. Mokra je, vlažna.

Slušajte zato riječ Božju, slušajte je rado. Ne ide kroz drugo uho sve vanka, ne. Nešto uvijek ostaje, što dušu krijepi i zalije ju ko cvijetak, da ne uvene. I raste pomalo, ako i ne vidiš, da raste. — *Rihtarić.*

Škola za sestre pomoćnice.

Godine 1921. otvorila se u Zagrebu državna škola za sestre pomoćnice. Ona se sada nalazi na Mlinarskoj cesti u 4 paviljona, posred lijepa parka. Mnogo je vremena prošlo dok smo mi Hrvati mogli uopće doći do takve škole. I sada kad je škola tude i lijepo se razvija mi ne marimo dovoljno za nju. Naša se javnost još uvijek premalo zanima za tu školu, ma da je ona privukla na se čak i pažnju Američana, tako da je Rockefellerova Zaklada u New-Yorku u znak priznanja školi namijenila izdašnu potporu.

Naše djevojke ne shvaćaju zamašitosti zvanja jedne sestre pomoćnice. Uredi su prepuni ženske čeljadi, a škola, u kojoj se izobražavaju žene za zvanje, koje je najprikladnije njihovoj naravi i njihovim sposobnostima, ostaje prazna. Namjera je stoga ovoga članka, da javno apeluje na sve one, koje bi bile sposobne i kadre, da se žrtvuju za bližnjega, da ublažuju bijedu ljudsku i da zdravstveno osvješćuju naš narod, toliko neupućen i nerazborit u stvarima zdravlja.

Sestra pomoćnica ili dispenzerka može da bude svaka djevojka, koja je s uspjehom svršila barem 4 razreda više djevojačke, trgovačke, kućanske ili srednje škole, i koja se, nakon što je navršila 18 godina, kroz dvije godine u školi za sestre pomoćnice osposobi za to zvanje.

To je najmanji stepen naobrazbe, što se traži za nju, ali ako je više svršila još je bolje. Učenice škole za sestre pomoćnice *dobivaju badava u Zagrebu stan, hranu i službeno odijelo, a povrh toga još 200 dinara mjesečno, uz uvjet, da polože nakon dvije godine ispit i da službuju 4 godine tamo, gdje ih namjesti Ministarstvo Narodnog Zdravlja i gdje im se, uz plaću, brine još i za stan i za hranu.* Zadaća je sestara pomoćnica, kako im i smo ime kaže, da pomažu liječniku kod pregledbe bolesnika. Njihov se rad najviše očituje u takozvanim zdravstvenim stanicama, ili pomoćnicama (dispenzerima). Ti dispenzeri su ustanovljeni ili za suzbijanje tuberkuloze, ili za suzbijanje malarije, ili trahoma, kako je gdje potrebno. U Zagrebu imadu 2 takova dispanzera: jedan dječji, a jedan za suzbijanje tuberkuloze

Kad dođe bolesnik u dispanzer na liječničku pregledbu, upisuje ga sestra dispanzerka u svoje spise, raspita se za njegove domaće prilike, izmjeri mu vrućinu, izvaže ga i preda ga tako pripravna liječniku. Ako je potrebno ude ona i u bolesnikovu kuću, pregleda je, rastavi zaražene članove od nezaraženih i upućuje i savjetuje okolinu, kako će da očuva svoje zdravlje. Da se od nje za taj posao zahtijeva samilosno i dobro srce, o tome ne treba ni da sumnjamo. Neka stoga nitko ne misli da je to zvanje samo igrarija, da se tu zabavlja i izrabljuje prilika, kako je to na žalost bivalo gdjegdje z vrijeme rata. To je zvanje kome su preduvjeti: ženska samilost, ustrajnost, ljubav i poštenje. Školski propisi zahtijevaju od sestara pomoćnica najveću disciplinu i čestitost. Na školi djeluju najvrsniji i najpožrtvovniji naši liječnici, a za odgoj se skrbe među ostalima i dvije Sestre Milosrdnice.

Školska osnova obuhvaća predavanja iz anatomije, fiziologije, patologije, interne medicine, kirurgije, njege bolesnika, higijene, tuberkuloze, kroničkih i zaraznih bolesti, socijalne skrbi i drugih manjih predmeta, koji su nužni za potpunu naobrazbu sestara pomoćnica i za razvoj njihove socijalne svijesti. Za vrijeme školovanja učenice rade praktično u bolnicama, dispanzerima, u laboratorijima i u kućanstvu. Da učenice budu primljene, treba da molbenici prilože: *Krsni list, domovnicu, posljednu školsku svjedodžbu, svjedodžbu o ponašanju i liječničku svjedodžbu. Učenice moraju da su potpuno zdrave i da nisu starije od 35 godina.*

Opaska uredništva. Rado donosimo ovaj poziv našeg Zdravstvenog Odsjeka, pa da predusretnemo pitanjima, koja se ovakovom prigodom redovito stavljaju, odmah izjavljujemo, da škola i zvanje ima doduše svojih moralnih teškoća i pogibli za djevojačku dušu; no te se dadu lijepo svladati, ako djevojke ne zanemare svoje vjerske dužnosti i sredstva, što im za takove prilike Crkva preporuča: duhovno štivo, molitva, česta sveta pričest i savjetovanje s ispovjednikom u duševnim borbama. Predpostavivši dobru volju, da se ovoga drže, možemo ovo zvanje preporučiti katoličkim djevojkama, koje inače redovničkog zvanja nemaju ili ga ne mogu ostvariti. Želja je doduše ove nove uredbe, da djevojke dispanzerke ostanu trajno vjerne svojemu zvanju, ali im se ipak ne priječi — barem iza 4-godišnje službe, da se pošteno udadu.

Kako smo obnovili Apostolat S. I.

Gor. Stubica. Već više godina blagoslovno djeluje u ovoj župi »Djevojačko društvo S. I.« te »Vojska S. I.« I ako su već oba društva po svojim pravilima ogranci »Apostolstva molitve« to ipak do sada nije bilo ovdje mjesnog središta Apostolata. Međutim, kad su prošle godine poslije euharističkog kongresa naši hrvatski biskupi živo preporučivali ovo bogoljubno udruženje, stalo se i ovdje više raditi da se uredi »Apostolstvo molitve«.

U tu svrhu došao je k nama na Tijelovo otac Isusovac Strižić, da pomogne pri osnutku društva i donio nam od Uredništva Glasnika S. I. potrebite diplome i ovlaštenja. Svojim pobudnim govorima oduševio je narod još više za lijepu pobožnost Srca Isusova, u koju se još istoga dana upisao lijepi broj muškoga i ženskoga svijeta. Pa tako onda imade u »Apost. molitve« zajedno sa »Vojskom« i »Djev. društvom« oko 250 članova, od kojih su stotina na novo upisani članovi. — Kako je pako razumijevanje u članova za ouv svetu stvar veliko, to ima nade, da će »Apostolat« uz prvotnu svoju zadaću biti moćno sredstvo oko proširenja dobre štampe te unapređenja što češće sv. pričesti i to napose među muškarcima. Za sada se čita uz neke druge dobre listove i oko stotinu Glasnika Srca Isusova, a nedjeljna se i mjesečna sv. pričest umnožava.

Spominjem i utješnu pojavu da je ovdje, gdje vladaju toli teške prilike narod ipak počeo da uviđa potrebu života po evanđelju Isusovu i nauci sv. Crkve. Ujedno dolazi i do spoznaje, da mu je njegov svećenik ipak još najbolji prijatelj, ma da mu višeputa mora kazati i gorku istinu. I zato biva sve pristupačniji vjerskoj obnovi u duhu Kristovu.

Na koncu Božansko Srce pouzdano molimo, neka dade da luč svijetla Njegova prosvijetli sve one duše, koje su pristupile u kolo njegovih apostola, da to budu uistinu, kako bi svojim molitvama, djelima i trpljenjem revnovali za raširenje kraljevstva Božjega na zemlji u zajednici sa Njegovim Presvetim Srcem!

Dvije gorke ali zdrave.

Kažu: »Naš je narod pobožan«. A zašto ne šalje svoju djecu svake nedjelje i blagdana u crkvu na službu Božju?

»Snašo, ja zahtijevam, da mi djeca idu na sv. Misu. Sad nije više blato. pa ćemo polako stići. Svaki mora doći.

»E, to nije kod nas tako. Koje dite nema bolje rubenine, da se može dotjerati, ne šaljemo u crkvu«.

Zar radi odijela idemo u crkvu, a ne radi dobrog Boga? Kako možemo tako se poklonimo Bogu, kad i On silazi u sirotinjske prilike kruha na oltaru. Ostanemo li kod kuće nitko ne će do nas više držati, a Božju milost gubimo.

*

»Bolesno mi dite«. »Šta mu je snašo?«

»Kažu u selu, da je suha bola« (tuberkuloza).

»Jeste li bili kod liječnika?« »Nisam« — »Zašto, snašo?«

»Vele mi ljudi, šta ću k liječniku, šta znadu gospoda. Odvela sam dite u K. jednoj ženi da »moli« nad njime«.

»Pa je li bolje?« — »Nije«.

Eto, snašo, vodiš bolesno dijete babi, koja po svoje »moli« i zove vile i vukodlake, da ti dijete ozdrave. Kako će ti ga ozdraviti, kad vila i vukodlaka nema. To je praznovjerje, koje naša vjera zabranjuje.

Radije se pomoli Bogu za zdravlje svog djeteta, i otiđi liječniku. Ne čekaj dok bude kasno, jer ćeš opet kazati, gospoda ne znadu ništa. I sveto Pismo veli: »Štuj liječnika jer je potreban. I njega je Bog stvorio«. Crkv. 38.

B. J. učiteljica.

ZAHVALNICE.

Zahvalnicu valja potpisati punim imenom i prezimenom, te pridodati točnu adresu, inače se ne uvršćuje. Svome obećanju udovoljava svatko, ako zahvalnicu pošalje uredništvu, a njegovo je, kada i kako će je oglasiti. Događajima, što ih iznose zahvalnice, pripisujemo ljudsku vjerodostojnost. Za oglas se zahvalnice ne plaća ništa, a dragovoljni milodari upotrebljavaju se za raširenje Glasnika.

DA MOŽE NA SVAGDANJU PRIČEST.
Zagreb. Kao obično u privatnim službama imala sam i ja poteškoće radi svagdanjega polaska u crkvu. Utečem se Bož. Srcu Isusovu, da mi promjeni položaj i obećam, da ću se javno zahvaliti u Glasniku. Za kratko vrijeme dobila sam doista namještenje u državnoj službi i tako sam slobodna u polasku crkve. Ali eto druge poteškoće radi stana. I tu se preporučim presv. Srcu Isusovu i bila sam uslišana. Sad se opet pojavi neka bolest, koje sam se silno pobojala. Osobito vruće zaprosim Bož. Srce, da mi pomogne i odvrati od mene ovu nevolju. Već drugi dan bilo je opet sve dobro. — F. G.

POSVETILI OBITELJ BOŽ. SRCU.
Hrvatska. Najmlađi sin obolio nam od upale porebrice. Po liječnikovoj izjavi bilo je stanje bolesnikovo vrlo opasno; više je dana bio u beznadnom stanju. Obratih se Bož. Liječniku i presvetoj Majci te dadoh služiti tri Mise u čast Pres. Srcu Isusovu, i obavljajući devetnicu primila sam triput sv. pričest i Hvala Presvetom, bolest okrenula na bolje. Molila sam ponovno devetnicu, ovaj put sa bolesnikom, i tako tri puta. Na svetkovinu Presv. Srca Isusova obavim sa sinom ispovijed i primio pričest i nakon toga je on posve ozdravio. Najstariji mi je sin također položio ispit zrelosti. Iz zahvalnosti na primljenim milostima posvetismo našu obitelj Presv. Srcu Isusovu. O obavljenoj posveti nadamo se, da Vas je g. župnik izvijestio. — I. i L. K.

IZNENAĐENI LIJEČNICI.
Slavonija. Pred više godina obolila sam od strahovite ženske bolesti, koja je rezultirala iz jednoga oboljenja, kojem liječnička znanost nije našla primjera. Sva nastojanja liječničke znanosti bijahu uzalud, a muke i neiskazane boli jedva sam snosila. Videći, da zemaljski lijekovi ne koriste, obratim se devetnicom Majci Božjoj Lurdskoj i moja bolest na bolje krene tako, da su sami liječnici ostali zapanjeni, jer su po zakonu svojih nauka očekivali konac moga života. Nagli preokret u bolesti nastao je, a da i sama ne znm kada i kako. — U svemu tom vidim i osjećam, da su devetnice upravljene Majci Božjoj Lurdskoj jedini lijek i uzrok moga ozdravljenja, pa ne mogu, a da se na velikoj milosti javno ne zahvalim uz poklik: Majko Božja Lurdska i Presv. Srce Isusovo, smilujte nam se! A. R.

OKLEVETANU OPRAVDALO.
Los Angelos. Pravedno me oklevetali zli jezici i zbog toga se stao suprug odalijivati od mene i od petero djece. Tko da iskaže nesreću naše obitelji! A tko tek da pomogne? Stavila sam sve ufanje u Presv. Srce i zagovor sv. Ante. S djecom stanem moliti devetnicu Bož. Srcu i za kratko mi se suprug obratio te ljubav i mir zavlada u obitelji. To Presv. Srce spasilo mi i dijete od teške bolesti. Zahvalna šaljem u dobre svrhe 10 dol. pa dajte da se iz toga otkupi jedno pogansko dijete i krsti na ime Marija Magdalena. Svakako Vas molim da mi zahvalnicu otisnete, jer ja dobro znam, kkove su bile nevolje moje i tko mi je pomogao. Bila mu čast i hvala! — M. J.

MUŽA I LUTRIJU.
Beograd. U mladim godinama nisam baš mnogo štovala Gospodina Boga ni Crkvu. Kad sam g. 1922. čitala u Kalendaru Srca Isusova i Marijina o sudnjemu danu promijenila sam se i pokajala. Stala sam moliti litanije Presv. Srcu i Majci Božjoj, da mi dadu miran obiteljski život. I bila sam uslišana. A povrh toga dobila sam i lijep zgoditak na lutriji. Zahvalna šaljem 50 din. za raširenje Glasnika. *M. B*

U BRIZI ZA OCEM.
Dalmacija. Kroz pol godine ne primismo nikakove vijesti od našeg oca, koji je u Americi. Zabrinute smo bile skupa s majkom, pa što ćemo, nego devetnicom se obratitiBož. Srcu ocu za pomoć, nama za utjehu. I bilo je tako. Jer jedva smo dovršile eto nam od njega pismo, da je čil i zdrav. Slava Presv. Srcu za sve, a sv. Josipu i Anti hvala za zagovor! *M. F. P.*

VJESNIK MARIJ. KONGREGACIJA.

Vijećanje Marijinih kongr. u Osijeku.

Oko radinih kongregacija gospoja i gospojica u Osijeku okupiol se *u subotu 16. VIII. po podne u dvorani biskupskoga konvikta* do 200 drugih članica i ženske omladine pa smo održali naše vijećanje. Vodio je predsjednik Saveza upravitelja hrv. Mar. kongregacija V. O. Prešeren, a izvješćivala je gđa učiteljica *Vujković o nutarnjem životu kongreganistice;* urednik Glasnika S. I. P. Vrbanek o *Apostolatu u kongregaciji* i napose o zauzimanju za misije; a veleuč. g. *Wolf o radu za svećenički pomladak.*

Misli, što ih je iznijela gđa Vujković smjerale su na to, da u obnovi i oplemenjivanju vlastitog srca tražimo vlastitu sreću i riješenje socijalnih sukoba. Čovjek treba da se vrati sebi i u svojoj nutrinji naći će glas Stvorca, koji ga milo i ustrajno zove, da svoju volju prilagodi Božjoj. Gdje se pak vrši Božja volja, tude nema sukoba, tude se tragedije života promeću u velepjesan ljubavi. U tu svrhu naglašuje intimni saobraćaj s Bogom u postojanoj *molitvi; svakodnevno* ispitivanje savjesti, duhovno *štivo, posavjetovanje* s ispovjednikom i nadasve *čestu svetu pričest.* Sve to zahtijeva M. kongregacija od svojih članica, pa ih time vrlo pomaže u nutarnjem životu.

Urednik našega »Vjesnika Mar. kg.« iznio je najprije razloge zašto da apostolski radimo. To traži od nas Isus, koji u Euharistiji živi i radi, ma i nevidljivo u sebi, al vidljivo u učincima. To odgovara značaju katolicizma, koji je aktivan per excellence, a ne pasivan, kako mu predbacuje James i moderni. Apostolat usavršuje i onoga, koji ga vrši, jer mu učvršćuje uvjerenje, razvija energiju i prikuplja zasluge. Ideja Apostolata je na vrhuncu u organiziranom Apostolatu Srca Isusova, koji malo traži, a mnogo daje. Lijepo pristaje M. kongregaciji, koja je također po biti svojoj djelatno udruženje. Osobiti način djelatnosti katoličke jesu sada misije. Njih treba pomoći: molitvom, prinosima, zvanjima. Napose zaslužuje pažnju Družba sv. Petra Klavera za Afriku.

G. profesor Wolf je srdačnim i uvjerljivim riječima preporučio akciju za svećenički podmladak, kao najveću potrebu našu i razložio način, kako da se radi: budeći zvanja, pomažući siromašnije đake i moleći za svećenike.

Prihvaćene su po tom ove rezolucije:

1. Odlučujemo posvetiti osobitu njegu unutarnjem životu služeći se sredstvima, što nam ih M. kongregacija u tu svrhu pruža.
2. Cijeneći način, kojim M. k. goje nutarnji život, nastojat ćemo da se one što više prošire i umnože.
3. Uvjerene da je apostolski rad prijeko potreban kako za vlastito usavršenje tako i za uspješnu obranu Crkve, odlučujemo pristupiti Apostolstvu molitve i u svojem ga krugu širiti, te u M. kongregacije uvesti sekcije za moralnu i materijalnu pomoć Misija.
4. Djelom i molitvom podupirat ćemo akciju za svećenički pomladak i u tu svrhu osnovati sekcije u kongregacijama.

Invalid iz Lurda zdrav.

U travnju 1917. bio je teško ranjen u desnu nogu Belgijanac Albert Gerard, 31 g. star. Kad su ga Nijemci zarobili, dobio je još udarac puškom u hrbat, od česa je trpio cijelo vrijeme zarobljeništva. Oslobođena njegovala ga najprije obitelj, a po tom je morao u vojničku bolnicu u Bruselju, gdje su ustanovili ozledu 6., 7. i 8. kralješka te ga stavili u sadrene povežnje. Iza 18 mjeseci bilo mu nešto bolje no u proljeće ove godine ustanovila se na njem Pottova bolest i Dr. Lonchay izdao mu 2. svibnja svjedodžbu, da mu kralješci trunu, hrptenjača se savila, hodati ne može od velikih grčevitih boli u nogama i uopće je potpuni invalid, pa mu je i dopitana godišnja pomoć od 1800 franaka.

U nedjelju, 18. svibnja uronili ga u čudotvornu kupku u Lurdu i pri tom je osjetio dva snažna podbodа u nogama te poticaj da se digne. Nije ipak nikom ni.ta rekao, nego tek kad se povratio u bolnicu siđe sam s nosiljke i prohoda sobom. Par sati iza toga ustanovilo je 7 liječnika u uredu, da se Gerard zaista bez boli i lako kreće i uspravno hoda, a ni u hrptenjači, na prije bolnim mjestima, da ne osjeća više nikakove boli.

Ne zna se, koliko je invalid bio pobožan, ali se i na njegovu ozdravljenju vidi, da je Bog Gospodin svemoguć, a zagovor Marijin moćan. *J. V.*

Naši sastanci.

Naši — kongreganistički sastanci — ne ona velika zborovanja, nego naši sedmični ili barem dvosedmični sastanci, što nam ih *propisuje 5. i 41. pravilo.* Peto naglašuje da ti sastanci spadaju na bit kongregacije, pa da ih upravitelji moraju sazivati i određenim rasporedom držati; 41. tumači obvezu uz koju su kongreganisti dužni sastancima prisustvovati.

S dvojakog su gledišta važni: prvo što na njima kongreganist velike stvari daje, drugo što na njima mnogo prima. Daje: Bogu i svojoj Majci i Gospodarici čast usrdnijom no inače molitvom. Daje drugovima dobar primjer i s njim poticaj na zauzetiju djelatnost. Daje pred svijetom otvoreni prosvjed proti bezvjerju i nepoštenju.

Prima kongreganist na sastancima prosvjetljenje vjere i jakost za vrhunaravan život. Prima polet za plemenite misli i žrtve, gledajući revne istomišljenike oko sebe. Prima novo jamstvo ustrajnosti u dobru, jer mu dobra navika postaje novom naravi.

Ispoređite li život kongregacije životu čovjeka, to su sastanci disanje pluća i kucanje srca kongregacije. Je li ovo zdravo i redovito, to će se život rumeniti s lica kongreganista. »Gdje se dvojica sastanu u ime moje, i ja sam među njima«. Mt. 18, 20. »Ne će biti više nestašna djeca, da ih pokoleba svaki vjetar slabe nauke i nevaljanštine te ih zabludom zaludi«. Ef. 4, 14. Baš o sastancima veli sv. Alfonzo Liguori: »Sâm sam imao priliku u misijama upoznati korist kongregacije. Redovito ćeš naći u jednom, koji ne ide u kongregaciju, više grijeha nego u dvadesetak drugih, koji ju revno posjećuju«.

VIJESTI.

Zagreb. Mar. kongr. građanki izgubila je dne 17. VIII. vrijednu članicu udovu Franjicu Krsnik, koja je u teškim ovim vremenima i prilikama gradskoga života spajala točno ispunjavanje obiteljskih obveza sa iskrenom pobožnošću. Svagdanja sv. pričest već lijepi niz godina sačuvala joj duševnu vedrinu i vanjsku milinu u saobraćaju. Spasitelju za uzvrat ljubavi učinila je Svetištu Srca njegova mnogo dobro djelo; među ostalima i to, da je besplatno prala i redila jedan dio crkvenoga ruha. Brojne drugarice ispratile je do groba, gdje je o. I. Gavrić istaknuo vrline njezine nama što ostajemo za utjehu i pobudu.

Marija Bistrica — Na »Božje Lice« bio sam ondje, ispovijedao i propovijedao, pa mi se dogodilo više toga, što ću drugiput pripovijedati. No sad treba da odmah rečem ovo. Cestita župljanka predgradska O. V. našla je par stotina dinara i donijela da ih oglasim. Malo iza toga jedna bednjanka nešto manju svotu. Oglasio jesam. ali se nisu pravi javili. Tko je dakle što tih dana gore izgubio neka mi točno piše: kakav je novac bio, u čemu i koliko, pa ako će odgovarati, javit ću mu i poslati; ako ne će odgovarati nađenomu ne ću mu ni pisati. Zbogom dakle do drugoga razgovora. — *Matija Rihtarić. Zagreb I. Martićeva ul. 7.*

DRENOVCI. Nakon svečane posvete naše mile zastave hoću da o svemu obavijestim drugarice širom doma. Zastavu je blagoslovio preč. kanonik i opat Stjepan Kellek, koji nam je toplim riječima stavio za uzor u svemu Bl. Dj. Mariju. Zatim nas je milo tako reći sestrinskom ljubavi uzela bodriti gda Olgica Jakčin, kuma naše zastave, koja nam je priskočila u svemu u pomoć; svojim nas je riječima dirnula, da nam se otela i koja suza. Krasno predavanje o *potrebi i svrhi omladinskih društava* u Hrvatskom narodu držao je v. g. Wolf duhovnik sjemeništa iz Djakova.

Predstavom zadovoljile smo, dapače iznenadile one, koji nas razumiju; no nažalost i takvih se nađe, koji nas još dobro ne svaćaju. Naša cijela svečanost išla je za tim, da pobudi svakog na dobro, a sva čast da se dade Gospodinu. Prisustvovale su i Marijine kongreganistice iz Djakova te Orlice i Orlovi sa kongregacijom iz Brčke, koji su nas svi svojim radom upravo zanijeli.

Novca je unišla tek malena svota za društvo. Presvijetli naš biskup Ante Akšamović darovao nam oveću svotu i zlatni čavao, koji će uz ostale dičiti našu zastavu, koja nosi i njegovo časno ime. Vrijeme nam je lijepo poslužilo, stoga je sve prošlo u najljepšem redu. Broj svetih pričesti iznosi za travanj 98.

Svima prijateljima najljepša hvala, a također našem preč. g. upravitelju, pod čijim vodstvom naše društvo ovako naprijed kreće. Presveto Srce neka blagoslovi naš rad, da uzmognemo ustrajati. — M. Vilić, glavarica.

PRNJAVOR. 1. lipnja smo u našoj župi slavili Srce Isusovo. Došao je narod u procesiji i iz druge župe, šta više i iz susjedne nam Bosne. Zvono je navješćivalo gotovo cio sat njihov dolazak. Veličanstvenog li pogleda! Sastao se narod iz Bosne i Slavonije, da iskaže počast svom najvećem Vladaocu. Ona množina nije imala mjesta u župnoj crkvi. Služila se sv. Misa i pred crkvom.

Sad je krenula duga procesija do prve sjenice. Četiri mladića nosila su kip Srca Isusova na svojim ramenima. Oko njih se poredali mali seljančići u svojim nošnjama. Pod nebom išao je naš Gospodin živ i blag, pun ljubavi za nas. Kao nekad putem u Jerusalem, tako su i sada bacale djevojčice pred Njega cvijeće i ružine latice. Ono pjevanje i molenje, ona zvonjava i pucnjava morala je doprijeti i u nebesa. Kod prve sjenice držao je naš g. župnik propovijed. Iz duše je udarao na rak-ranu našeg naroda — na tu nesretnu psovku. I ovdje i kod druge sjenice primili smo blagoslov sa Presvetim. O neka prati i jači Bož. Srce taj mili narod u dobrim odlukama. Katolika se iz grada doima ovakova svečanost na selu kud i kamo jače, jer tu ima stvaran primjer oduševljenja za dvije velike i svete ideje: vjere i narodnosti. — *B. J.*

Baška. Sv. pričesti: u svibnju 55; lipnju 180; srpnju 39. S. Barbelić glavarica. *Križovljan:* u siječnju 37; velj. 48; ožujak 70; travanj 80; svibanj 71; lipanj 80. *Sv. Ivan Zelina:* siječanj 90; veljača 97. *Vel. Bukovac:* u travnju 185; svibnju i lipnju 368. *Voća:* Sv. Pričesti siječanj 66; veljača 61; ožujak 62; travanj 46. T. Stanko, glavarica.

U Sv. NEDJELJI kraj Zagreba okupilo se Djev. druš. Srca Isusova dne 18. svibnja, da obavi svečano primanje 29. novih članica i 2 revniteljica Apostolstva molitve, i da sve već od prije primite članice obnove posvetu Božanskom Srcu Isusovu. Taj svečani čin obavio je v. o. Vrbanek D. I. biskupijski upravitelj Apostolata S. I. Dirljivim riječima istaknuo je članicama svrhu Djev. Društva S. I., njezinu vremenitu i vječnu korist, da mogu po njemu imati zadovoljan, vedar, čestit i ponosan život. Kao što divljake oplemenjuju se cijepljenjem plemenite vrste, tako i djevojke u društvu primajući barem jednom u mjesecu u srce svoje Spasitelja svoga, ostaju u Njemu, a božansko Srce u njima. One su dakle združene s božanskim Srcem u molitvama, radu i trpljenju. U raznim samozatajama, pazeći na svoje misli, čuvstva, riječi i čine podaju zadovoljštinu presv. Srcu Isusovu za nebrojene uvrede, kojima ga ljudi danomice vrijeđaju. Time postaju gromobranom za svoju župu proti gnjeva Gospodnjega. One imadu biti cvijet svoga sela, po kome će se znati, kakav će biti budući naraštaj. No kao što cvijet ima svoje neprijatelje — maglu, mraz i crva — tako i one, pa treba da se sunčaju na Bož. Srcu i Isusa u sv. Pričesti primaju.

Koncem godine 1923. brojilo je Dr. Srca Isusova 69 članica, koje su primile kroz godinu ukupno 611 presv. Pričesti, a žene revniteljice Apostolstva molitve njih 98 primilo je 441 presv. Pričesti. Broj članica spao je kroz godinu, jer se mnoge djevojke iz društva poudale, a prema tome porasao broj revniteljica Apost. molitve. Mnogo zahvalnosti duguje Djev. društvo svome župniku, koji i ako slabog zdravlja i poodmakle dobe, poziva članice na zajedničku sv. Pričest svaki mjesec. Na Euharističkom kongresu bilo je oko polovicu društva, a 30 članica bilo je na prikazivanju »Žrtve Abrahamove«. U društvu djeluju uz glav. Djev. druš. 9 revniteljica, jer su sela vrlo udaljena i raštrkana.

Jedna vrijedna članica Apolonija Horvatić umrla je koncem travnja 1924. praćena molitvama svojih drugarica do njenog počivališta. Sada koncem mjeseca svibnja broji naše društvo 97 članica, skupa sa 29 novo primljenica. U siječnju, veljači, ožujku i travnju primile su članice ukupno 248 presv. Pričesti, a revniteljice Apostolstva molitve njih 100, primile su 220 presv. Pričesti. *Olga Trstenjak glav.*

Sv. Ivan Zelina. Svoju petgodišnjicu proslavilo je naše Djev. društvo dne 13. srpnja. Ova je proslava uzbudila u nama, koje smo u društvu od postanka njegova, posebne osjećaje zahvalnosti Bož. Srcu, za tolike pimljene milosti. Želimo u našem dragom Glasniku dati izraz svoje zahvalnosti i onima, po kojima nas Gospodin Bog u društvu vodi A to je za sada u prvom redu v. g. kapelan Mokrović, koji se najvećom požrtvovnošću za nas trudi, lijepe nam propovijedi drži i vrlo rado uz preč. g. župnika svete sakramente dijeli. — U našem pak međusobnom djevojačkom saobraćaju najviše nas potiče dobra naša glavarica gospojica T. Horvatić, koja s puno ljubavi i ukusa ravna kićenje naše crkve, da je u njoj tako lijepo, kao u kakovoj samostanskoj crkvi. Već sam onaj prizor, kad se oko nje kod oltara Srca Isusova sakupimo, je za nas radost i poticaj na svako dobro.

B. A. i M. G. članice.

Zagreb. Euharistijska sekcija kongregacije gospođa i gospođica pod naslovom »Navještenja Marijina«. Naša sekcija marljivo je radila i ove godine uz Božju pomoć, te su u prvom redu članice revno polazile službi božjoj, primale svete sakramente, što svjedoči lijep broj sv. pričesti 6.868. Kad je Presveti Sakramenat izložen ma u kojoj crkvi, radosno su članice vršile svoju dunžost, izmjenjujući jedna drugu svakog pol sata, što opet svjedoči broj klanjanja od 200 sati.

Kad je trebalo sakupljati ma u koju dobru svrhu za siromašne crkve, dobru štampu i što slična, dragovoljno je sekcija činila. Crkveno rublje i ruho također se ove godine radilo, što je zasluga najviše naše zauzete nastojnice gđe Ane Sladović. Stvari su poklonjene svetištu Srca Isusova. Sekcija pobrinula se i ove godine da su se na blagdan Srca Isusova djevojčice u bjelini sa koprenami redovno svakog pol sata druge dvije klanjale Presv. Sakramentu od 8 sati u jutru do 7 u večer, a na procesiji i slijedeće nedjelje pratile Presveto sipajući cvijeće.

Lepoglava. Što znače *nova zvona* u našoj župi znat će procijeniti samo onaj, koji pozna siromaštvo, a s druge strane opet čestitost našega puka. I taj puk sabrao je uz ine dobrotvore 191.500 dinara za svoja nova zvona, koja važu 2703 kgr. Posvetio ih je uz lijepu svečanost preuzv. g. nadbiskup Dr. A. Bauer dne 20. srpnja. Glazba i pjevači naše »Pavlinske jeke« lijepo su ispunjali razmake u crkvenoj svečanosti.

Kratke zahvale.

Babinagreda MP Već četiri godine me jači Presv. Srce te mogu lijepo raditi kraj sve moje sušice. *Bebrina* AR Zagovorom Majke Božje ozdravila od teške bolesti. *Beograd* BM Dobro štivo vratilo je čestitom životu i sretno dobila na lutriji zgoditak. *Bistrica* JB Pomoću Majke Božje Bistričke nastao je mir u obitelji. *Bribir* MV Zadobila zdravlje bez teške operacije. Bukovlje ST Presv. Srce i Bl. Dj. uslišali mnoge prošnje. *Bukevje* MS Prestala zubna bol majci, a drugom zgodom i kćeri kad se preporučile Presv. Srcu. *Cavtat-Dubrovnik* NN Presv. Srce zagovorom sv. Ante povratilo zdravlje članu obitelji; daruje zahvalno Din 12·50. *Centerville Jowa* AK Zahvalna Isusu i svetoj Majci njegovoj za dobročinstva iskazana mojoj obitelji šaljem 1 dol., a gđa MB isto tako jedan, jer joj nevjesti vratilo zdravlje. *Crikvenica* AA Prestale joj želučane boli na postojano zazivanje Presv. Srca, daruje za Gl. 30 Din. *Donji Miholjac* VD Utičući se Presv. Srcu brzo isprosili zdravlje teško bolesnom sinu. *Drežnik* ŽU Slava Bož. Srcu i Bl. Djevici i sv. Josipu za dobivenu milost u teškoj bolesti. *Đeletovci* AP Ponovnim teškoćama podsjećena zahvaljujem se za mnoge već primljene milosti i darujem Din 20. *Đurinovac* MH Moleći devetnicu ozdravio na nozi. *Empirc O* MB Zagovorom sv. Rozalije i zavjetom Bož. Srcu došla zdrava iz bolnice. *Ferdinandovac* BM Hvala Srcu Isusovu, miru i pomirenju našemu, što je obratilo jedno tvrdokorno srce. *Fužine* DK Pomoglo u duševnoj boli. VJ U teškim obiteljskim prilikama molila devetnicu i uslišao ju Isus veliki pomoćnik obitelji. *Gradište* GP Nevino optuženi ipak riješen; a i zato se danas trebalo puno Bogu moliti. *Grobnik* MF Često bio uslišan od Presv. Srca pa zahvalan šalje 70 Din za pomoć Glasniku. *Jazbina* BB U Srcu Isusovu našla pomoć duševnim i tjelesnim potreboćama. *Karlovac* MM Suprugu isprosila od S. I. službu, sebi i djeci zdravlje. *Klinčasela* I i LK Postojanim devetnicama izmolili sinu zdravlje, drugome dobar uspjeh na ispitu, pa zahvalni posvećujemo obitelj Presv. Srcu. *Kobaš* AS Oslobodilo ju teške bolesti pa će Glasnik čitati dok bude živa. *Kloštar podr.* PB U velikoj nevolji i žalosti našla pomoć i utjehu u Pr. Srcu. *Koprivnica* KK Za bolesnu majku molila devetnicu i bilo joj bolje. *Kosovac* AŠ Zagovorom Marijinim, sv. Josipa i sv. Franje smilovalo mi se Presv. Srce. *Kostrena* MR Povratilo zdravlje miloj mi osobi. *Kunovci* MD Zahvaljuje za ozdravljenje ruke, a LD za razne milosti. Lokve FG Spasilo joj dijete od otrovanja. *Los Angelos* MJ Kralj obitelji vratio, klevetom unesrećenoj obitelji, opet blagi mir, pa zahvalna šalje za razne svrhe 10 dolara. *Ljubešćica* D i RS Od neprijatelja i bolesti oslobodilo ih Presv. Srce. *Mihovljan* K i DP Kad je bilo u nevolji najgore, bilo nam je Presv. Srce najbolje. *Milna* JM Zahvalna za primljena dobročinstva šalje 50 Din. dara. MP Molila s kćerima za muža u tuđini i dobila odmah pismo, a već pol godine nije bio pisao. *Virginia Min.* FG Zahvaljuje za mnoge milosti i prosi za još nove. *Mostar* Lj. P Ocu nam vratilo zdravlje, a brata baš čudno izbavilo iz vojništva. *Nova Rača* ID Moli zaštitu S. I. i sv. Ante za stoku. *Osijek* Lj. S. Hvala Ti Bož. Srce i pomozi mi uvijeke. EZ Učinila veliku devetnicu i pomoglo mi Bož. Srce. *Prečno* MB Zahvaljuje za osobitu milost u obitelji. *Prijedor* GR Kad je liječnik o majci zdvajao, pomoglo ipak Bož. Srce. *Sarajevo* DM Žarkom molitvom spasio ženu od očite smrti. *Senj* EV Srce Isusovo i Marijino bilo nebrojeno puta u pomoći. *Split EM* U zdvojnosti i boli pomoglo S. I. MB Vratilo joj zdravlje rukama, da može raditi. *Srijeđani* RV Djeci vratilo zdravlje, a majku jači da se može brinuti za njih. *Subotica* MK Vratilo majci zdravlje posredovanjem sv. Josipa i sv. Ante. *Šibenik* JJ Presv. Srce vratilo djeci zdravlje. *Šumeće* FM Devetnicom isprosila mužu te se pridigao. *Topusko* VL U osjetljivoj nezgodi utekao se za župljane Presv. Srcu i bio uslišen. *Trsat* ZL U teškoj bolesti majke pomoglo nam Presv. Srce i zahvalni šaljemo dar 100 Din. *Tršće* Lj. J. Pomoglo mi više puta u teškim nevoljama. *Velika Kopanica* ME Zavjetom krenula bolest na bolje. *Velaluka* MB Pomoglo obitelji u velikoj nevolji. *Vinkovci* MC Srce Isusovo spasilo mi majku i dijete od smrti. *Visoko* EG Izbavilo je smrti od lokomotive. *Vrgada* PJ Sina i kćer riješilo bolesti, koju liječnici ne mogoše izliječiti. *Vrbovac* AK Vratilo zdravlje obitelji. *Vukojevac* BS Sv. Josip joj pomogao do zdravlja. *Zagreb* JL Od Bož. Srca po zagovoru Marijinu primio mnogo milosti. JK Utješilo ju Bož. Srce i Marija, kad je već bila duševno i tjelesno malaksala. DK Radi malog popusta mogla se dogoditi velika nesreća, no sačuvalo me Presv. Srce, komu sam obećala zahvalu. MD Zahvaljuje za povraćeni vid. MA Zahvalan za nebrojene milosti primljene u Svetištu S. I. daruje 100 Din. za Svetište. SKS Prije 3 g. sretno prošla na ispitu.

Urednik J. Vrbanek D. I. **Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.**

Mjesečna nakana u rujnu:

MOLIMO ZA RUSIJU PO NAKANI SV. OCA

Posebne nakane:

1 P Egidij. Vježba dobre nakane. Međunarodni mir.
2 U Zenon. Želja za duh. napretkom. Mladež, što odabire stalež.
3 S Mansvet. Štovanje sv. Josipa za sretnu smrt. Grješnici na umoru.
4 Č Rozalija. Pažnja na tuđe poštenje. Unesrećene djevojke.
5 P Lovro pust. Blagost Srca Isusova jadljivima. Naša braća u Istri.
6 S Zaharija. Sabranost u molitvi. Obraćenje Židova.

7 N 13. po D. Marko Križevčanin. Živa vjera. Vjerske potrebe gradova.
8 P *Rođenje Marijino.* Napredak Mar. kongr. Uspjeh kongr. na Trsatu.
9 U Petar Kl. Mjes. zaštitnik. Veledušnost u žrtvama. Afričke misije.
10 S Nikola Tol. Krepost građanske učtivosti. Naši uzgojni zavodi.
11 Č Proto i jacint. Katol. odgoj djece u miješov. ženidbama.
12 P *Ime Marijino.* Da se iskorijeni psovka. Ljubav Mariji.
13 S Amat. Da ne klonemo pred teškoćama. Zapušteni starci.

14 N 14. po D. *Uzvišenje sv. Križa.* Ljubav samozataji. Više preporučenih.
15 P *Sedam žalosti M. B.* Posveta obitelji Presv. Srcu. Kršćanske škole.
16 U Ljudmila. Da se sačuva školska mladež od stanbenih pogibli.
17 S *Kv.* Rane sv. Franje. Napredak trećeg reda sv. Franje u našoj domovini.
18 Č Josip Kupert. Kršć. otvorenost i jednostavnost. Hrvatski Kapucini.
19 P *Kv.* Januarij. Postojanost u dobrim odlukama. Obdržavanje posta.
20 S *Kv.* Eustahij. Dobar duh i velik napredak omladinskim društvima.

21 N *Matej ap.* Brojni i sveti svećenici. Hrvatski biskupi.
22 P Mauricij. Sveta čistoća i vjera u našim vojnika.
23 U Tekla. Napredak i blagoslovna djelatnost »Sestara Predragocj. Krvi.«
24 S Marija otkup. sužnjeva. Kuća za duhovne vježbe u Zagrebu.
25 Č Kleofa. Česta sveta pričest, osobito u mladeži.
26 P Ciprijan. Hrv. Pijevo društvo i širenje dobre štampe u nas.
27 S Kuzma i Damjan. Strpljivost i zdravlje našim bolesnicima. Liječnici.

28 N 16. po D. Venceslav. Kršć. mudrost našim narodnim zastupnicima.
29 P Mihael ark. Sloboda i napredak kat. Crkve u našoj državi.
30 U Jeronim. Proslava tisućgodišnjice hrv. kraljevstva u kršć. duhu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga Petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne pričesti i mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u listopadu: *Proslava svete godine 1925.*